

1. Dějiny pedagogiky jako vědní obor

2. **Antická výchova** a její hlavní představitelé – spartský a athénský výchovný systém, sokratovský rozhovor – možnosti aplikace v současnosti, sociální a etický relativismus v oblasti sociálních věd v současnosti, Platónovy a Aristotelovy názory na výchovu a společnost, římský utilitarismus vs. filozofické pojetí utilitarismu •

3. **Výchova ve středověku**. Církevní školy. Rytířská výchova. Scholastika

4. **Renesanční pedagogika** – přínos myšlenek da Feltreho v oblasti výchovy ve volném čase, rozbor díla F. Rabelais a možnosti využití jeho myšlenek o výchově v praxi, rozbor díla E. Rotterdamského a platnost jeho názorů na výchovu a vzdělávání, postavení žen ve vzdělávacím systému J. L. Vivesa, propojení teorie a praxe v názorech renesančních pedagogů

5. **Pedagogika reformační a protireformační** – přínos J. Husa v oblasti výchovy a vzdělávání, M. Luther a jeho přínos výchově a vzdělávání, jezuitské školství – klady a zápory, nebezpečí plynoucí z jezuitského kosmopolismu v analogii se současnou globalizací

6. **Jan Amos Komenský** – odkaz J. A. Komenského dnešku, charakteristika hry jako prostředku výchovy dle Komenského, možnosti aplikace Komenského myšlenek v současnosti, srovnání Komenského školního řádu s vybraným školním řádem ze současnosti

7. **Pedagogické myšlení 17. a 18. století** – John Locke – tabula rasa, výhody a nevýhody individuální výchovy, využití atypických hraček v práci s dětmi dle J. Locka a možnosti aplikace využití atypických hraček v práci s dětmi v současnosti, mravní výchova dle J. Locka. Jean Jacques Rousseau – rozbor díla Emil čili o výchově, klady a zápory Rousseauových myšlenek, analogie s dnešním poznáním

8. **Filantropismus a humanistická pedagogika** – J. B. Basedow a aplikace jeho myšlenek v současném výchovně vzdělávacím systému, J. H. Pestalozzi – jeho odkaz v podobě humanistické pedagogiky, pedagogické myšlenky

9. **Pedagogika 19. století** – Diesterwegovo pojetí výchovy, jeho didaktické zásady použitelné v současnosti, Diesterwegův odkaz sociální pedagogice.

J. F. Herbart – výchovné vyučování, 4 formální stupně, klady a zápory Herbartových názorů, znaky herbartismu v současném výchovně vzdělávacím systému. Fröbel a jeho přínos předškolní výchově. L.

10. **Školská soustava v českých zemích** – klášterní, katedrální, farní, cechovní, kupecké a městské školy, sociální postavení učitele (vychovatele), školský systém Jednoty bratrské, školské reformy M. Terezie a Josefa II., formování institucí zajišťující zájmové činnosti pro děti a mládež, informace o sociálně patologických jevech ve školním řádu z 19. století a porovnání se současnými školními řády, vývoj české školské soustavy v letech 1774–1938.

11. **Vývoj českého pedagogického myšlení** od vlasteneckých učitelů po současnost - význam G. A. Lindnera pro sociální pedagogiku a vychovatelskou činnost, význam mezipředmětových vazeb s odkazem na O. Chlupa, platnost myšlenek o výchově. O. Kádner a jeho význam pro mimoškolní výchovu, V. Příhoda přednosti jeho reformních myšlenek

12. **Pedagogické směry 20. stol. u nás a v zahraničí** – uplatnění projektového vyučování dle J. Deweye při preventivních programech, význam A. S. Makarenka v postpenitenciární péči, využití pedagogickým metod, zásad a prostředků M. Montessori při práci s dětmi, alternativní školy – specifika práce učitele (vychovatele) v alternativních školách, výhody a nevýhody alternativních škol.